

br. (1794)².

Składnia u despotycznych
crynnosciaeh Igelstroma
pnes F. G. zebraua.

SKŁADNIA

o DESPOTYCZNYCH CZYNNOSCIACH
IGIELSTROMA w POLSZCZE,

z Pobudką do Wojny

Przez F. G. po prostu

Z E B R A N A.

JEDNOŚCI! swobod i Prawa,
Mistrzyni rządna Narodów,
Twoja na ziemi ustawa
Z świętych (mianuiem) jest płodów.

Ludzkości ty wpaiasz ducha,
Wolności daiesz użycia,
Nie podległe się lud rucha,
Gdzie twe w całości są bycia.

Zerwał cię był naród dziczy,
Jaszczurce plemie, zarazy
Pełny rusisko, słodyczy
Struł, wrzucił czernideł skazy.

Zelżył kraiove ustawy
W wolnym Polaków Narodzie,
Igielström wódz nieprawy
Moskwy: chcąc nas mieć w njezgodzie.

Zgwałcił nacyzysze ofiary,
W błagalniach, z Boskiej świątyni
Zrobił iaskinię, złey wiary
Chłopczyisko, rodem z puptyni.

Sam czynił, miał intrygantów
Taynych ułożeń wspólników,
Wyrodków, istnych benkartów,
Hańby, wftydu, naczelników.

Z temi

Z temi razem będąc w Grodnie
Na zborze, dawał pozory
Płonne, iż mu Naród zgodnie
Potwierdził Kraiu zabory.

Despot działał absolutnie
Przeciw Narodu ustawie:
Wszedł z wojskiem do Polski zwrótnie,
Wniośł z sobą wszelkie bezprawie.

Lud zrażał, zgraie Radomską
Na Króla sknował, do boiu
Dał powód, krew Senatorską
Wieżił, związki rwał pokoju.

Herszt bied, ucisków, niedoli,
Rozwarł wieczny związek ziemi,
Wkładając iarzmo niewoli,
Dzielił się kraiem z innemi.

Knował zdrady i podeyscia
Hypokryt, Szymatyk gruby:
Nawet zabraniał nam przeyscia
Po ulicach; tak brał w kluby.

Wstyd mówić! ów rozpušta:
Gdyby przeciw Katarzynie
Kto rzekł słówko, niechay usta
Zamknie, milczy, śmiercią zginie.

Ziemiańskie! wyboru nasiona
Zadawnione Lecha przodka,
Których wielbi świat imiona,
Zścierpiemyż nierząd wyrodka?

Córy! Synowie kochani!
Pod sercem iedyney Matki
Miłości pasmem związani;
Krwie Polskiej jesteśmy dziatki.

Skoia

Skończmy się jednomyślnie,
Wzięte odbierzem siedliska:
Kraj cały z rąk zoftanie
Wyrwan Prusa, Moskalska.

Nóże! przeftawni otroki,
Szczątki Kołodzieia Piafta,
Spieszmy chiżo, bieźmy w skoki:
Kto człowiek z Warszawy miafta.

Mamy iuż widoczne znaki,
W dniach siedmnaftym i ośmnaftym
Kwietnia; żołnierz, Rycerz iaki
Z nas ieft każdy. Nie dość na tym.

Daley! pod niebem Polaka
Dielne oboiey płci dusze,
Tniymy Moskala Rusaka;
Stek w mrocze zmiećmy katusze.

Niech ten, co ftanowił Prawa
W wolnym od wieków Narodzie
Polskim, nigdy nie powftawa;
My w naszej będziem swobodzie.

BOG Hasło nasze, *BOG* Puklerz,
Nadzieia pewna zwycięztwa:
Poległ trupem bitny żołnierz
Ruski; *BOG* nam dodał męftwa.

Lęgnie wreszcie rozpierzchniony,
Zgnębi go moc nasza. Kmieci,
Za gwałt i ucisk pełniony
W kraju, za mord matek, dzieci.

Za krwi niewinnego Brata
Wylewy, zapał mieszkania
Ziemiann. Przebóg! wielka strata
W Oyczyźnie całej iękania.

Ey!

Ey! ieszcze wzywam Oyczyzny
Matki miłej, dobry płodzie,
Same iey zadane blizny
Muszą. Zyiemy w Narodzie.

Nie cierpmy żadney przewluki,
Heroicznie się do boiu
Stawmy wolnie bez przynuki,
Cel nasz, ledz, lub żyć w pokoju.

Stan Cywilny, stan Rycerski
Bronią, Duchowny prozbami,
Stan czyстых Dziewic, stan żeński,
Rąk ratuycie potrzebami.

Zwawo wszyscy! czym kto może:
Starzy, mali ochraniajmy,
Wznośmy ręce w Niebo. Boże!
Ratuy Oyczyznę: wołajmy.

Tak naszej Polski przodkowie
W okropnych klęskach, gdy byli
Marsa, dzielni Sarmatowie
Przed zaczęciem bitw czynili.

Wzywali Polskie Patrony,
Królewica Kazimierza,
Stasia Kofkę do obrony:
Z niemi niewali przymierza.

Za przewodnictwem ich śmieie
Szczupłym woyskiem woowali,
Nieprzyacielskich hord wiele
Bili, siekli, mordowali.

Osobliwie głos iedyny
Był żołnierzy. *O Dziewico!*
Królowa Polska. My Syny
Twoi. Bron Boga-Rodzico.

Nie

*Nie daj nas w ręce Tyrana,
Pohańca, Twór dziki nami,
Moc samowładnego Pana,
Niech nie rządzi Polakami.*

Boska Matka z Patronami
Na ratunek przybywała,
Czyniąc słabych zwycięzcami,
Tarczą załoną stawała.

Jey nas słabiuchnych opieka
Zastrzegła, dała siłę, serca,
Zbić tłum Rofsyiski; ucieka
Bez tchu z Warszawy morderca.

Zmyka precz Igielström butny
Z częścią bezbronną żołnierza,
Los na niego wypadł smutny:
Tchorzem się zrobił z Rycerza.

Gdzież uchodzisz Igielströmie
Smiałku? Imię twoje ninie
Wszędzie, iako zbóycy w łomie;
W Europie całej zastynie.

Uciekasz! zabytki mnogie
W pałacu zostawiasz! wielkie
Skarby, wina, szaty drogie,
Listy tajne, skrypta wszelkie.

Zbiegasz od nas poganinie!
A gdzie? Na Modlińskie pola?
Piękna chwała! wojsko ginie,
Wódz żyje, szczęśliwa dola.

Kto ucieka roztrwożony,
Scigającym okazuje,
Ze się staie zwyciężony;
Strach zgubę i śmierć gotuje.

Pod

Pod Łowicześ się zgromadził?
Szańce, Batory zrobiłeś,
Prusakamiś się osadził:
Schron walny przysposobiłeś.

Łowicz naszym był, iest, będzie,
Kraiu łupieżcy nie schowa,
Owszem z Dayczami pozbędzie,
Gdy zabłyśnie broń Lechowa.

Próżno czynisz. Zewsząd dyba
Cios na cię. Okop, Reduty,
Na coć? jak zgniłego grzyba
Wezmą z twierdz fame Rekruty.

Co mówię! dla twej ohydy
Więszey, ziomki upodleni
Zmęczą, zamorduią Zydzy,
Bardzo na cię zapaleni.

Schroń się do twej Monarchini,
Zakopay się żywy w ziemię,
Ona za zły czyn obiawi,
Nasza fiła zbroyna wezmie.

Nie znaydziesz nigdzie ukrycia,
Grot na nas przysposobiony,
Wszędzie godząc na zgon życia,
Zostanie w tobie utkwiony.

Przyidzieć pora, będzie koniec:
Harde karki złoży trupem,
Wkrótce tam nasz wpadnie goniec:
Oboz cały wezmie łupem.

Pewnie myślisz do Warszawy
Przyiść raz ieszcze z Prusakami?
Sprobuy dudku. Mamy żwawy
Zwrót, bał damyc rzezakami.

Trwoń

Trwoń z ciebie jest Igielstromie,
Twoja rzecz Monarchinia:
Szołk, puch brofit, na sołomie
Woniaszczoy leży jak świnia.

Łuszczoy nit tebi kwatierę,
Za krow i śmierć moich dytiat,
Aż tebe dam na Sybiery,
Kak prydiosz, nech woszy ziadiat.

Tak ci przeznaczyły Nieba:
Honor, słymę, liczne woyska
Stracięś: zginąć potrzeba.
Nas zsilni Prawica Boska.

Patrz! już Kościusko NACZELNIK
W granicach Polskich rozsypki
Nie zwyciężony walecznik,
Siecze, gubi bierze w dybki.

Już obległ z Woyskiem Chruszczowa,
Rzeź mu bez pardonu sprawi,
Ma w tey matni Denisowa,
Wezmie, lub z życia pozbawi,

Witemberga wodza Prusów
Zabił pod Szczekocinami,
Tamże wiele wyrzwał Rusow,
Plac bitwy ustał trupami.

Madaliński czuyni Wodze,
Zaiączek i bitney Litwy,
Rzeżą nieprzyjaciół frodze,
Spełniają krwawe gonitwy.

Już inni mądzy Rycerze
Dni, nocy bezsenne w boiu
Trawią, pot, krew leją szczerze:
Abyśmy żyli w pokoju.

Rzuć.

Rzućmyż krewnych, Braci, Siostry:
Nie traćmy serca, ochoty,
Zmieńmy byt miękki na ostry,
Sładko spoczywać w Namioty.

Rzućmy żony z niemowlątki,
Broń Matka, Oycze pałasze.

Rzućmy przyjaciół, majątki,
Oycyzna jest życie nasze.

Nie trwoźmy się że nas mało,
Bóg nasz zastępca jest z nami,
Jesli się bić będziem śmiało,
On cały złoży pod nogami.

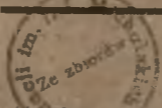
Hurmem zewsząd Bracia mili
Mieszkańcy Kraiu, dziś pora,
Kiedy nam Bóg zdarza chwili
Dobrey, idźmy na potwora.

Scigaymy go z Ruznicami
Ognistemi, z Pistolety,
Z Szablą, z Kosami, Pikami,
Godzien gbur takiej walety.

Złupiem zbiegusa, gnuśniarza,
Mocnego słabi weźmiemy,
Z wielkim tryumfem iak pfiarza
Do Warszawy wprowadziemy.

Pałac z troyga drzewa mamy,
Zdraycow Oycyzny (dukaty,
Ruble co brali) wieszamy.
On w nim zamieszka bez opłaty.

Albo na tyfiączne sztuki
Porozfiskamy bez zwleki,
Niech wezmą zbrzyda kaduki
Z Kraiu Polskiego na wieki.

<http://rcin.org.pl>

Johannes
541

XV^F III

1.1196